

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1821 - Ίδρυση της Πελοποννησιακής Γερουσίας από τους Έλληνες επαναστάτες.

1826 - Ηρωική έξοδος Ελλήνων αγωνιστών κατά την Πολιορκία της Βαρνάκοβας.

1968 - Εγκαινιάζονται καθημερινά σιδηροδρομικά δρομολόγια Αθηνών-Μονάχου με το Akropolis express, το οποίο θα καλύπτει την απόσταση εντός μόλις 33 ωρών.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1907 - Τζον Γουέιν, Αμερικανός ηθοποιός

1917 - Αντώνης Χριστοφορίδης, Έλληνας πυγμαχός

1952 - Γιώργος Γεωργίου, αθλητικογράφος

1964 - Αργύρης Πεδουλάκης, Έλληνας καλαθοσφαιριστής και προπονητής

1977 - Νίκος Χατζηβρέττας, Έλληνας καλαθοσφαιριστής

1981 - Ειρήνη Μερκούρη, τραγουδίστρια

1985 - Μόνικα, Ελληνίδα τραγουδοποιός

ΘΑΝΑΤΟΙ

1963 - Κωνσταντίνος Βέης, Έλληνας χημικός και ακαδημαϊκός

1978 - Κυβέλη, Ελληνίδα ηθοποιός

1982 - Τζέιμς Πάρις, Έλληνας κινηματογραφικός παραγωγός

1997 - Χρήστος Κατσιγιάννης, πολιτικός

1998 - Μίνως Αργυράκης, ζωγράφος

2006 - Άννα Σικελιανού, συγγραφέας

2009 - Μιχάλης Παπαγιαννάκης, πολιτικός

Πελοποννησιακή Γερουσία

Πελοποννησιακή Γερουσία ονομάστηκε οργανισμός διοίκησης που συγκροτήθηκε από τους επαναστατημένους Έλληνες της Πελοποννήσου τον Μάιο του 1821, αμέσως μετά το ξέσπασμα της επανάστασης του 1821 και λειτούργησε μέχρι την κατάργησή της από την Β' Εθνοσυνέλευση Άστρους, τον Απρίλιο του 1823. Πρόεδρος της Γερουσίας ήταν ο επίσκοπος Βρεσθένης Θεοδώρητος και αντιπρόεδρος ο Ασπμάκης Φωτίλας ο οποίος μετά τον Φεβρουάριο 1822 εκτελούσε καθήκοντα προέδρου.

Η Γερουσία αυτή καθιερώθηκε με την έννοια νομοθετικού σώματος και όχι με την έννοια του δεύτερου νομοθετικού σώματος όπως εξελίχθηκε αργότερα.

Στις 25 Μαρτίου του 1821 συγκροτήθηκε στην Πελοπόννησο και συγκεκριμένα στην Καλαμάτα η πρώτη τοπική συνέλευση - Γερουσία η οποία και ήταν εκείνη που πρώτη διακήρυξε την ανεξαρτησία της Ελλάδος και η οποία ψήφισε τη σύσταση της «Μεσσηνιακής Γερουσίας» από τοπικούς προκρίτους υπό τον Πέτρο Μαυρομιχάλη.

Το γεγονός αυτό τόσο ενθουσίασε τους Έλληνες που τον ίδιο χρόνο πολιτικοί, εκκλησιαστικοί

και στρατιωτικοί πρόκριτοι απ' όλη την Πελοπόννησο ανταποκρινόμενοι στην πρόσκληση του Π. Μαυρομιχάλη συνήλθαν στη Μονή των Καλτεζών, στα σύνορα των σημερινών Νομών Αρκαδίας και Λακωνίας, στα τέλη Μαΐου του 1821 όπου και ψήφισαν τη σύσταση της πρώτης μεγάλης γερουσίας πέραν του τοπικού χαρακτήρα που είχε η προηγούμενη και κλήθηκε «Γερουσία όλου του Δήμου των επαρχιών της Πελοποννήσου» ή γνωστότερα ως «Γερουσία των Καλτεζών», ή ακριβέστερα «Πελοποννησιακή Γερουσία» (από το περίγραμμα όνομα της σφραγίδας της) με πρόεδρο τον Π. Μαυρομιχάλη και γραμματέα τον Ρήγα Παλαμίδη. Αυτή η πράξη εκδόθηκε στις 26 Μαΐου του 1821. Ταυτόχρονα εκλέχθηκαν τα μέλη αυτής που την αποτελούσαν οι:

Επίσκοπος Βρεσθένης Θεοδώρητος στη θέση του προέδρου, Σωτήριος Χαραλάμπης, Αθανάσιος Κανακάρης, Αναγνώστης Παπαγιαννόπουλος (Δεληγιάννης), Θεοχάρης (ή Θεοχαράκης) Ρέντης, Νικόλαος Πονηρόπουλος, Γραμματέας ορίστηκε ο Ρήγας Παλαμίδης.

Αυτοί και καθόρισαν την αποστολή τους που συνίστατο στο: «...να συσκέπτονται, προβλέπωσι

και διοικώσι και κατά το μερικών και κατά το γενικών, απάσας τας υποθέσεις, διαφοράς και παν ό,τι συντείνει εις την κοινήν ευταξίαν, αρμονίαν, εξοικονομίαν τε και ευκολίαν του ιερού Αγώνος μας, καθ' όποιον τρόπον η Θεία πρόνοια τους φωτίση και γνωρίσωσιν ωφέλιμον, έχοντες κατά τούτο κάθε πληρεξουσιότητα, χωρίς να ημπορή τις να αντιτείνει ή να παρακούση εις τα νεύματα και τας διαταγάς των».

Η Πελοποννησιακή Γερουσία, που έμελλε ν' ασκήσει τα καθήκοντά της μέχρι την πώση της Τριπολιτσάς (το Σεπτέμβριο του 1821), την επόμενη ημέρα στις 27 Μαΐου του 1821 μετακινήθηκε στη Μονή Χρυσοπηγής στη Σεμνίτσα.

Πράγματι η προσφορά των υπηρεσιών της προς το αγωνιζόμενο τότε ελληνικό έθνος υπήρξε μεγάλη, αν ληφθεί υπόψη ότι αυτή απετέλεσε και την πρώτη Πολιτειακή διοίκηση στη δύσκολη περίοδο του ξεσπασμού και την οργάνωση της Επανάστασης έστω και αν αντέδρασαν τα μέλη της, τότε, στα σχέδια του Δημήτριου Υψηλάντη στις αρχές του Ιουνίου, όταν έφθασε στην Πελοπόννησο και που οδήγησαν σε ρήξη που απείλησε την ενότητα των οπλαρχηγών.

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασιλή

ΤΟ ΒΗΜΑ

Η διαρκής απειλή των τζιχαντιστών

Για μια φορά ακόμα συγκλονισμένη παγκόσμια κοινή γνώμη βρίσκεται αντιμέτωπη με την ανείπωτη φρίκη της τζιχαντιστικής τρομοκρατίας.

Είναι αδύνατον να αντιληφθεί ένας ευρωπαίος πολίτης πως ένας εκδικητικός θρησκευτικός φονταμενταλισμός οδηγεί στην εν ψυχρώ δολοφονία 22 νέων ανθρώπων και τον τραυματισμό δεκάδων άλλων.

Μετά το Charlie Hebdo, το Μπατακλάν, τη Νίκαια, τις Βρυξέλλες, την Κωνσταντινούπολη ήρθε τώρα και η σειρά του Μάντσεστερ να θρηνήσει αθώα θύματα που πήγαν να διασκεδάσουν σε μια συναυλία.

Κανείς και πουθενά δεν μπορεί πλέον να υποτιμά τον κίνδυνο των τυφλών επιθέσεων. Οι φανατικοί ισλαμιστές που είναι αποφασισμένοι να θυσιάσουν τη ζωή τους για να δολοφονή-

σουν όσους περισσότερους ανυποψίαστους πολίτες μπορούν, είναι μια πραγματική απειλή.

Η τυφλή βία είναι για αυτούς το μέσον να εκδικηθούν τον τρόπο ζωής μας, τον πολιτισμό μας, τις αξίες μας. Ονειρεύονται μια κοινωνία φανατικών στην οποία δεν έχει θέση η λογική, η κουλτούρα, οι ελευθερίες που έχουμε κατακτήσει. Θέλουν μια κοινωνία στρατόπεδο με τη σαρία να κυριαρχεί και τους πολίτες υποταγμένους και φοβισμένους.

Δεν είναι η προσωπική τρέλα που τους οδηγεί, αλλά το μίσος απέναντι σε κάθε τι διαφορετικό, απέναντι σε ό,τι συνθέτει αυτό που αποκαλούμε δυτικό πολιτισμό.

Κι όσοι προσπαθούν να τους δώσουν άλλοθι επικαλούμενοι τις ευθύνες που έχει η Δύση στις χώρες της Μέσης

Ανατολής ή του αραβικού κόσμου δεν καταλαβαίνουν ότι βρισκόμαστε μπροστά σε μια νέα εποχή θρησκευτικής τρομοκρατίας.

Πράγματι, δεν ευθύνονται γενικώς οι Μουσουλμάνοι γιατί οι οπαδοί μιας ακραίας ερμηνείας του Ισλάμ έχουν υιοθετήσει την κτηνώδη τρομοκρατία ως σκοπό της ζωής τους και ως μέσο για να καταστρέψουν όσους δεν ασπάζονται την πίστη τους.

Δεν είναι τυχαίο άλλωστε ότι στο στόχαστρο τους είναι και οι διάφορες εκδοχές του Ισλάμ που δεν ταυτίζονται με τη δική τους.

Ο εφιάλτης όμως που καλλιεργούν δεν μπορεί και δεν πρέπει να υποτιμηθεί. Ούτε από την πλειονότητα των μουσουλμάνων, που έχουν υποχρέωση να σταθούν απέναντι τους, αλλά και από όλους όσοι επιμένουν να διατηρήσουν

τις αξίες και τον πολιτισμό τους.

Δεν αρκούν για να αντιμετωπιστούν ούτε οι συγκινησιακές φορτίσεις, ούτε πολύ περισσότερο οι σπασμωδικές αντιδράσεις.

Είναι προφανές ότι χρειάζεται μια συστηματική άμυνα απέναντι τους και πολύ μεγαλύτερη προσοχή στην εσωτερική και εξωτερική ασφάλεια. Το πρόβλημα δεν είναι φυσικά ούτε απλό, ούτε εύκολο στη διαχείριση του. Αλίμονο αν καταφέρουν να δημιουργήσουν ένα κλίμα τρόμου με περιορισμούς ελευθεριών ή με κλείσιμο συνόρων.

Όσο και να μην μας αρέσει όμως δεν μπορούμε να κλείνουμε τα μάτια στο υπαρκτό πρόβλημα της ασφάλειας, που θα το βρίσκουμε όπως φαίνεται συνεχώς μπροστά μας για καιρό ακόμα.

